

Sygn. akt V GC 1141/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	stażysta Rafał Grochocki

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2018 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko P. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. (...) w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 5019,41 zł (pięć tysięcy dziewiętnaście złotych 41/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 307,50 zł od dnia 27 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 4 711,91 zł od dnia 20 maja 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2546,07 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt V GC 1141/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od P. (...) w W. kwoty 5.019,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 307,50 zł od dnia 27 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,

- 4.711,91 zł od dnia 20 maja 2016 r. do dnia zapłaty i kosztów procesu wg norm przepisanych. Żądanie zasądzenia powyższej kwoty wynikało z tytułu odpowiedzialności pozwanego za powstałą szkodę. Powód nabył wierzycelność składającą się z części odszkodowania ponad kwotę przyznaną i wypłaconą na rzecz właściciela pojazdu. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się równocześnie kwota 307,50 zł tytułem kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy. (k. 2-5)

P. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że ustalony w toku postępowania likwidacyjnego koszt naprawy uszkodzonego pojazdu dokonany przez (...) S.A. w S., został ustalony w sposób prawidłowy. Pozwany

zakwestionował wysokość szkody, jak również istnienie związku pomiędzy szkodą a kosztem sporządzonej prywatnej wyceny szkody na rzecz i zlecenie powoda. Odnośnie żądania odsetek wniósł o ich ewentualne zasądzenie od dnia wyrokowania w sprawie. (k. 46-54).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

Jest bezsporne, że w dniu 20 kwietnia 2016 r. miała miejsce kolizja. W jej następstwie uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rej. (...). Szkada została zgłoszona (...) S.A. w S., który jako polski przedstawiciel zagranicznego ubezpieczyciela sprawy szkody był zobowiązany do wypłaty odszkodowania. W wyniku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w S. wypłacił łącznie tytułem odszkodowania kwotę 8.350,08 zł.

(dowód: akta szkody zapisane na płycie CD k. 65, pismo E. H. k. 15,)

Dnia 20 listopada 2016 r. R. K. zawarł z D. C. umowę przeniesienia wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki S. nr rej. (...) powstałej na skutek zdarzenia z dnia 20 kwietnia 2016 r. Dnia 12 grudnia 2016 r. D. C. zawarł z K. D. umowę przelewu wierzytelności nr (...) z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki S. nr rej. (...) powstałej na skutek zdarzenia z dnia 20 kwietnia 2016 r. Następnie dnia 21 grudnia 2016 r. K. D. zawarł z powodem pisemną umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodą komunikacyjną z dnia 20 kwietnia 2016 r., która obejmowała zarówno sam koszt naprawy, jak i inne koszty poniesione przez poszkodowanego w związku ze szkodą. Pojazd uszkodzony był wpisany w ewidencji środków trwałych w związku z prowadzoną przez poszkodowanego działalnością gospodarczą. Poszkodowany odliczał 50 % podatku VAT od kosztów związanych z jego eksploatacją.

(dowód: umowa cesji wierzytelności – k.22-24, 25,26, oświadczenie poszkodowanego k. 31)

Powód wystosował do (...) S.A. w S. przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 5.219,12 zł. (...) S.A. w S. odmówiła wypłaty żądanej kwoty.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 16-18, korespondencja mailowa (...) S.A. w S. k. 19-20)

Dnia 28 października 2016 r. został wykonany kosztorys naprawy pojazdu. Zgodnie z nim koszt naprawy powinien wynieść 10.619,50 zł netto, 13.061,99 zł brutto. .

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 32-36)

Za sporządzenie kosztorysu powód zapłacił 307,50 zł

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 37)

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody nie przekraczał jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym, a tym samym taką naprawę należy uznać za ekonomicznie uzasadnioną, a szkodę wyliczyć metodą szkody częściowej. Wartość rynkowa pojazdu (brutto) w stanie jak przed szkodą wyniosła 16.000 zł. Koszt (brutto) przywrócenia pojazdu do stanu jak przed szkodą wynosił 13.187,69 zł. Po wykonaniu skutecznej naprawy danych uszkodzeń wartość rynkowa pojazdu pozostałaby na tym samym poziomie w stosunku do wartości jak przed szkodą.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. D. 98-112)

Nie ulega wątpliwości - i nie podlega dalszemu badaniu przez Sąd - bezsporna okoliczność, że sprawca wypadku naruszył przepisy Prawa o ruchu drogowym oraz że wypełnił przesłanki odpowiedzialności z art. 415 k.c. Z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia (art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – t.j. Dz. U. 2013r., poz. 392 ze zm). Zasada żądania jest uzasadniona prawnie.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Z art. 123 ust. 1 powyżej ustawy wynika, że kiedy szkoda komunikacyjna spowodowana jest na terytorium RP przez pojazd zarejestrowany w państwach sygnatariuszach porozumienia wielostronnego, to podmiotem odpowiedzialnym za szkody jest Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. (...) może dokonywać likwidacji szkody osobiście lub powierzyć to działanie korespondentowi. Takim korespondentem w niniejszej sprawie jest (...) S.A. w S.. Korespondent, prowadząc postępowanie likwidacyjne, nie działa we własnym imieniu, ale w imieniu biura. Nie jest także pełnomocnikiem ubezpieczyciela, działa jedynie w jego interesie.

Analizując zarzuty pozwanego pamiętać należy o tym, że powodowi przysługuje odszkodowanie w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałoby ono poszkodowanemu. Umową cesji wierzytelności, powód nabył bowiem od poszkodowanego wierzytelność w takiej postaci i kwocie, która przysługiwałaby poszkodowanemu. Umowy cesji są ważne i skuteczne, została podpisana przez każdą ze stron. Pozwany został zawiadomiony o dokonanej cesji.

Pomiędzy stronami sporny był sposób obliczenia odszkodowania. Pozwany uznał, że wypłacone odszkodowanie przez (...) S.A. w S. zostało wypłacone w odpowiedniej wysokości uwzględniającej zaistniałą szkodę w pojeździe S.. Nadto pozwany kwestionował okres od jakiego mają być naliczane odsetki.

Sąd nie podziela stanowiska pozwanego.

Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Przepis ten pozwala poszkodowanemu na wybór sposobu naprawienia szkody, w szczególności zaś może on podjąć decyzję o przywróceniu uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego w drodze naprawy. Zatem wybór pomiędzy „kalkulacyjnym” ustaleniem odszkodowania, niezależnym od wysokości, a nawet od faktycznego poniesienia kosztów naprawy, a ustaleniem odszkodowania wg kwot faktycznie poniesionych, należy do poszkodowanego.

Wskazać należy, że nie ma znaczenia dla sprawy, czy uszkodzony pojazd został naprawiany wobec faktu, że poszkodowanemu i nabywcy jego wierzytelności przysługiwał wybór sposobu ustalenia odszkodowania.

Korespondent, ustalając wysokość szkody, niezasadnie zaniżył odszkodowanie uznając, że do naprawy mogą być zastosowane części zamienne. Zauważyć należy, że jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, ubezpieczony nabywający części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu nie ma obowiązku poszukiwać sprzedawcy oferującego je najtaniej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.04.2002r., I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5, poz. 64), co oznacza, że ma on także możliwość wyboru sprzedawcy części zamiennych i nabycia nawet części nowych. Nie budzi również wątpliwości fakt, iż w takim wypadku osoba odpowiedzialna za szkodę winna zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których zaliczyć należy także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (uchwała SN z 13.06.2003r., I CZP 32/03, OSNC 2004/4/51; wyrok SN z 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111).

Z opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej M. D. wynika, że wyliczony szacunkowy koszt naprawy pojazdu, przy zastosowaniu stawki roboczogodziny o wartości 100/100 zł netto, wynosi 13.187,69 zł. zł netto.

Sąd w pełni podziela ustalenia i wnioski biegłego. Stanowią one logiczny, niewymagający powtarzania wywód. W ocenie Sądu, są to wnioski bardzo wyważone, wskazujące na chęć dokładnego rozstrzygnięcia wysokości odszkodowania bez preferowania żadnej strony procesu. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron, co bezwzględnie podnosi jej walor dowodowy. Wynika z niej, że ustalenie wysokości szkody przez likwidatora szkody nie było prawidłowe. Kosztorys pozwanego był poważnie zaniżony.

Do kwoty wyliczonej przez biegłego w ramach odszkodowania winien być również doliczony koszt poniesionej kalkulacji naprawy w kwocie 307,50 zł. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Należy mieć zatem na uwadze, że poszkodowany zlecił wykonanie kosztorysu w sytuacji, gdy pozwany na podstawie swojego wcześniejszego kosztorysu wypłacił już odszkodowanie. Poszkodowany miał prawo wiedzieć jaki jest rozmiar szkody. W związku z tym poniósł ze swojego majątku wydatek na prywatną opinię, a także koszty dokumentacji wykonanej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego. W ocenie Sądu wydatek był obiektywnie uzasadniony, a pomiędzy nim a wypadkiem zachodzi normalny związek przyczynowy.

W świetle powyższego Sąd w całości uwzględnił powództwo, jak w pkt I wyroku. Przy czym ustalona kwota kosztów naprawy pojazdów 13.187,69 zł została pomniejszona o wypłacone odszkodowanie 8.350,08 zł, a następnie do otrzymanej sumy dodano kwotę 307,50 zł tytułem kosztu sporządzenia opinii prywatnej.

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc, oraz 471 k.c. , 474 k.c. 123 pkt, 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4.711,91 zł od dnia 20 maja 2016 r., zaś od kwoty 307.50 zł od dnia 27 stycznia 2017 r. W tym zakresie sąd na uwadze miał treść Regulaminu Wewnętrznego określającego wzajemne stosunki między Narodowymi biurami Ubezpieczycieli. Regulamin ten stanowi doprecyzowanie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Zgodnie z nim wyznaczony i zatwierdzony przez pozwanego korespondent opracowuje wszystkie roszczenia w imieniu Biura, które uznaje go wyłącznie za kompetentnego w tym zakresie. A zatem należy przyjąć, że pozwany ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania korespondenta, jak za własne działania i zaniechania na podstawie art. 474 k.c. Nieistotne jest więc, że to korespondent dopuścił się zwłoki przy likwidacji szkody i, że pozwany nie miał na to wpływu (tak też SA w Warszawie w sprawie I ACa 1518/13).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 kpc, w całości obciążając nimi pozwanego. Na koszty procesu w kwocie 2.546,07 zł składa się: koszty zastępstwa procesowego wg stawki minimalnej – 1800 zł, opłata od pozwu – 251 zł, opłata skarbową 17 zł, wynagrodzenie na opinię biegłego 478,07 zł.

SSR Paweł Rynko